

וקולו של יעקב היה מהלך עלינו כבמטה קסם

ושירת יעקב לבית אברהם ובלה ארליך ז"ל היתה שירת הטנור הצלול הזקוף
 " קומו תועי מדבר, צאו מתוך השממה" - כך היה שר באשדות, וכך שר כל חייו
 בכרך הגדול - עד שפסקה זקיפות קומתו להיות לו לעזר - והתכופף ושפף קולו
 ובמקום שירה יצאו קולות בכי רם וזעקות של כאב וצעור על הבנתו הבהירה
 כי הוא בכסא - גלגלים.

איש צעיר ותמיר זקוף כמו העצים בקיבוץ.

איש משפחה עטוף ומרבה בסמכות, אהוב הכתה, חתיך כזה, מחזר
 עד שנגע בו הגוף הזר. וידי המכאוב צבטו בו, חרטו בו, בקשו ממנו:
 תן לנו את קולך - את קול הטנור למלאכי השרת.

הידעתם? גם שירת המלאכים היא שירת טנור של בחורים.

ובמקום לשיר במקהלה של פסח בארץ למטה, על האדמה - ישיר, יתן קולו
 לקהל המלאכים ברקיע - בגן עדן ליל שימורים - ליל בכי ואנחה לכל המשפחה
 לכל החברים.

הוקל לו ליעקב עכשו הוא שוב זקוף, תמיר ועדיין צעיר במקהלת מלאכי
 השרת הוא ישיר גם סולו בודאי, והם יענו לו " הפלא ופלא - אמן סלע"
 ושירת יעקב לבית ארליך תלווה את אשתך וילדיך וחבריך וכל מוקירי
 זכרך - ותנחם ותלטף עדי - עד.

בגן עדן תהא מנוחתך

שרה'לה שרון